

[Inger Stilling Pedersen]

Vi er glade for, at der lægges op til, at ældre selv må bestemme, hvordan deres sidste tid skal være – hvor man vil være. At man ikke siger: Nej, du har faktisk ikke noget at sige, for nu flytter vi dig. Det har man gjort i mangfoldige tilfælde. Man kunne lige så godt afsige dødsdom over dem. For mange er det ensbetydende med, at de ikke lever ret længe efter, at de er blevet flyttet på denne måde.

Det, vi ønsker fra Kristeligt Folkepartis side, er, at man får større respekt for det enkelte menneske, at man ikke behandler folk som én stor gruppe, som man kan behandle ens, og at vi selv, hvis vi bliver så gamle engang, også får mulighed for at få det netop sådan, som vi kunne ønske os. Derfor har jeg ofte sagt: Er den behandling, som vi giver andre, også vores ældre i dag, den behandling, jeg selv gerne ville have, når jeg bliver gammel, er det en behandling, jeg gerne ville tilbyde mine pårørende ældre? Og er det ikke det, ja, så er der noget i vejen, og så er det klart, vi må tage fat på problemerne.

Jeg tror ikke, denne debat i dag har været for-gæves. Man kunne spørge, om den skulle have fundet sted 14 dage længere frem i tiden. Man kunne spørge: Før eller efter finansloven? Men det er klart, at Kristeligt Folkeparti også igennem finanslovforhandlingerne vil være med til at fremme de ting, som er til gavn for de ældre, og der er mange ting.

De senile gamle, som vi har behandlet på en måde, som vi overhovedet ikke kan være bekendt, er blevet nævnt. Er denne debat med til, at vi får øjnene op for, at dette at blive senil kan overgå os alle, også os, der sidder herinde, og så kan vi spørge os selv: Er vi tilfredse med den behandling, som man har givet disse mennesker i dag?

Derfor vil hr. Kofod-Svendsen om lidt i sit svar på alle de mange ting også komme ind på, at vi betragter denne debat som positiv, og vi håber, at den må medvirke til en større forståelse for de ældre.

Jeg kunne have lyst til at nævne også hele trafikområdet; det har vi ikke været inde på. Hvad gør vi for de ældre dér?

Hele kriminalitetsområdet – en ældre dame sad i går og sagde: Nu er der tre indbrud i gaden. De var ængstelige, de var bange. Politiet kan ikke rigtig gøre noget, siger det, for de får jo bare lov til at gå igen.

Ja, der er jo mangfoldige ting, som vi kunne tage med ind, men sluttelig vil jeg sige: Lad os behandle ældre – og vi er såmænd også selv nogle, der hører med til den gruppe – med lidt større respekt og forståelse, som enkeltmennesker.

Taanquist (S):

Jeg synes, at der i socialministerens indlæg i dag er lidt uklare signaler i forbindelse med spørgsmålet om tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Det er godt nok, at socialministeren ikke har aktuelle planer om at afskaffe nogen af de ordninger, der eksisterer, efterløn, delpension, førtidspension osv., men alligevel siger socialministeren, at man på længere sigt må overveje, om ikke ét offentligt system er nok. Nu ved jeg ikke, hvornår »aktuelle« hører op og »længere sigt« begynder, men vi har da somme tider fået nogle vældige overraskelser på den måde.

Derfor vil jeg gerne for at være helt sikker sige, at med hensyn til delpensionen er vi jo i Socialdemokratiet efterhånden ret afslappet. Den har vi affundet os med, så længe den ikke er en trussel mod efterlønsordningen, men vi foretrækker under alle omstændigheder efterlønsordningen, og den frivillighed, der ligger i efterlønsordningen, og – og det er det, jeg er gået op for at sige – vi vil ikke på nogen måde være med til at afskaffe eller forringe efterlønsordningen, og efterlønsordningen er jo i øvrigt også en aftale mellem arbejdsmarkedets parter, så den tror jeg ikke at socialministeren skal begynde at røre ved i hvert fald.

Anna-Marie Hansen (S):

Socialministeren redegjorde for, hvordan regeringens vil sikre gode ældreboliger og give ældre mulighed for at tilkalde bistand døgnet rundt.

Så langt så godt.

Intentionerne i princippet »ældre længst muligt i eget hjem« er jo rigtige nok, men det, man glemmer, er, at der er altså forskel på de yngre ældres behov og så de helt gamles behov. Princippet er rigtigt, når angst, ensomhed, isolation ikke overskygger de ældres hverdag.

Det er et rigtigt princip, når det ikke er påtvunget, når det er den ældre, der selv har taget valget og ønsket at blive i eget hjem. Det er rigtigt, når ældre får den hjemmehjælp, de har